

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

Qualis numerus conueniat animae. Cap. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

tem; asserit esse harmoniam, altero iam explicato modo. Colligo insuper non rectè à multis culpari Platonem, quia asseruerit animam esse vel harmoniam, vel numerum: ipsi enim respiciunt ad numerum vulgarem mathematicum, ad harmoniam quantam, & ad eam, quæ qualitas, vel accidens est: cùm Plato longè altiùs eleuatus, de eminentiore harmonia verba faciat.

Qualis Numerus conueniat Animæ.

CAP. III.

SI explicare vellem numeros, præportiones, medietatesque omnes animæ conuenientes; ac insuper eorum conditiones, analogias, & significationes; præter id quod nimium in longum protraheretur oratio, etiam rem ab aliis actam agerem. Nam Marsilius Ficinus, Proclus, Chalcidius, & alij in Academia accuratè versati cumulatissimè de re hac verba fecerunt. Propter eà ego in paucis solùm, & in eis quàm breuissimè immorabor. Conuenit varia consideratione animæ multiplex numerus. Primò in ea consideratur vnio, & vnitas, vt in proprio gradu particeps est diuinæ Vnitatis; ac etiam ratione suæ totalitatis; est enim vnum quoddam totum. Et quoniam triplex consideratur totum, vnum ante partes, aliud ex partibus confurgens, tertium in singulis partibus; anima singulis his modis totum est: ea est totum ante

partes, dum cōsideratur, vt diuidua in eas: est totum confurgens ex partibus, dum primò assumptis partibus consideramus, quomodo ex illis ea confurgat: est totum in singulis partibus, cū anima sit tota in toto, & tota in quavis parte. Insuper conuenit animæ numerus binarius; & quia est nata diuidi; & quia in ea reperitur infinitum, & terminus, identitas, & alteritas; & demum conuersio ad intelligibilia, & sensibilia. Et iurè conuenit animæ binarius, cum vnitatem coniunctus: nam menti supra animam, præsertim vnitatem cōuenit; corpori infra animam, solum infinitum; animæ mediæ, conuenit propriè dualitas, quasi infinitum cum vnitatem coniunctum. Insuper animæ tribuitur ternarius numerus: tum ratione principij, mediij, & finis eius: tum quia in se manet, ad infera progreditur, reuertitur ad superna; insuper fluit ab vno, recedit ab eo, reflectitur in illud: tum demum, quia, vt inquit Proclus, animæ natura in tria diuisa est, in substantiam, potentiam, & actionem; insuper substantia in essentiam, harmoniam, & speciè; essentia in propriè substantiam, idem, & alterum; sic ternario numero anima gaudet, eoq; referta est. Insuper conuenit ei numerus quaternarius: quatenus in materiam est procliuus, quatuor qualitatibus, quatuor elementis, quatuorq; humoribus temperatam; & ea quatuor præcipuis facultatibus est prædita, nutriendi, sentiendi, loco mouendi, & intel-

intel-

intelligendi. Sed vt cæteros numeros, eorum-
que cum anima conformitates prætermittam;
præsertim tribuitur animæ numerus quina-
rius & septenarius. Quinarius, quoniam & ex
quinque rerum generibus, & quinque modis
anima componitur, vt infra apparebit: infu-
per, quoniam quinque in anima consideran-
tur; primò, substantia eius; secundò, harmo-
nia rationum eius; tertio, species ex partium,
rationumve concordia consurgens; quartò,
virtus eius; quintò, actiones: & propterea, vt
ait Proclus, animæ consideratio in quinque po-
tissimum capita distribui debet. Præterea, vt
anima ex diuidua, indiuiduaque natura cõstat;
ita quinarius ex primo pari, primoque impari
componitur. Demum, vt anima in vniuerso
media est; ita quinarius in vniuerso numero,
nempe in denario, medius conspicitur. Se-
ptenarius verò numerus cõuenit animæ; quo-
niam septenarius includit vnitatem, vt copu-
lam geminæ trinitatis, ex quibus vnà cum
copula tertia consurgit trinitas; adeò, vt in
septenario ter omnis perfectio reperiatur: sic
in anima reperitur perfectio ratione princi-
pij, mediij, & finis; ratione conuersionis, ad
supera, in se, & ad infera. Hinc rectè ait Pro-
clus; Numerus septenarius est numerus A-
pollini dicatus, omnis consonantiæ parens;
quoniam in vnitatem, binario, & quaternario,
ex quibus septenarius resultat, primum bis-
diapason reperitur. Hinc Plato pro animæ

compositione septem recipit numeros, in quibus omnes harmonicæ rationes comprehenduntur. Insuper etiam vsq; ad septimum gradum, vt aiunt Musici, omnis vocum discrepantia progreditur. Non iniuria itaque Plato vtitur septenario pro compositione animæ. In numeris quoque animam cõponentibus conuenienti ratione omne medium reperitur: in eis est medium Geometricum, rectè legum institutioni respondens; de quo Plato in sua R. P. ait, per illud ciuitates rectè gubernari: reperitur medium Musicum, quod iustitiæ similitudo est: Demum reperitur medium Arithmeticum, quod Pacis celebre signum nuncupatur. Hac itaque ratione, & modo, cum mira significationum fœcunditate, Plato ex numeris cõstare animam affirmavit. In qua etiam figuras considerauit, circulum scilicet, & triagulum: quoniam, vt anima prima eorum est, quæ ad corpus vergunt; ita hæ figurarum omnium, cum rectilinearum, tum curuilinearum primæ sunt. Insuper, animæ per mentem conuenit orbiculatio; per naturam propriam progressus, & rectitudo; ideo cum rotunda, tum recta figura in anima reperitur. Mitto cæteras circuli, & trianguli cum anima conuenientias: fat mihi est capita attingere; vt appareat, quales sint numeri, & figuræ, quæ in anima à Platone considerantur.

Quomo